

fyrir at standa ímóti, men kunnu eisini stímbra teimum feløgum, sum eru og møguliga eisini gera onkrar útbýggingar, um tað gerst neyðugt.

Nógvar atfinningar hava verið at hoyrt ímóti, at kommunan luttekur so nógv í vinnulívnum.

— Hugsjónarliga gangi eg inn fyrri hesum vinnulívsmynstrinum. Sjálvt um kommunan eigur vinnutól, so er tað eingin forðing fyrri, at tey privat gera, sum teimum lystir. Tá hugsað verður um politisku samansetingina í býráðnum, er tað ein sjálffylgja, at kommunan luttekur í vinnulívnum. Alit bindur. Frá fyrsta degi settu teir sær fyrri at miða ímóti, at kommunan skuldi hava ognarrætt til framleiðslutólini. Tað hevur kommunan havt bæði í góðum og í ringum tíðum. AT var ein fyrirtøka, sum gekk í 20 ár. Tá AT kom í trupulleikar hendi tað sama við øðrum fyrirtøkum um alt landið. Bedingin bleiv bygd í 1964. Hon er her, og nú hevur kommunan sett pengar í hana aftur.

Fyrst í 70-árunum fóru vit at tekna partapening til flakavirkið. Tað var eitt gott tiltak. Flakavirkið er jú tann fyrirtøkan, sum alt annað byggir á.

— Hava tit ikki forsmót aðrar uppgávur, sum einhver kommunu hevur at røkja, við at seta so nógvar pengar í vinnulív?

— Nei. Figgjarætlanin sigur, hvussu pengarnir skulu brúkast. Á útreiðsluslúðini er ein ávis peningaupphædd til vinnulív. Og tað skulu vit halda. Tvey tey seinastu árin vóru eingir pengar til vinnulív, tí aðrar kravdu so nógv.

Sjálvt um vit hava sett nógvar pengar í vinnulív, so kunnu vit vísa á, at vit hava eitt væl útbýgt skúlaverk, vatnverkið er nýtt og er eitt tað besta í landinum, og víðvíkjandi ellis- og røktarheimi eru vit heldur ikki aftanfyrri. Vegir og kløkkir hava

kanska ikki heilt fylgt við, men so er spurningurin, sum aðar kommunur í landinum ikki eru í somu støðu. Eisini í Havn er tørfert at gera vegir og kløkkir líka skjótt, sum húsini verða bygd. Og tað ber eisini til at prógva, hvussu nógvar pengarnir í vinnulívnum geva inn aftur í skatti, sigur Dánjal av Rana.

Stórar ætlanir

Á Drelnesi er kommunan í gongd við stóra bygging, sum fer at broyta mynstrið í býnum ógviliga nógv. Gjøgnum Liðina verður landsvegurin allur gjørdur av nýggjum. Samstundis liggur kommunan kløkk har, og gøtuljós verða sett upp. Har verður eitt stórt øki til idnað, og fleiri hava longu vist áhuga fyrri at byggja. Ferjulega verður eisini á Drelnesi, og skipafeløgini skulu hava sini pláss. Hugsað hevur eisini verið um frihavn. Á tí økinum skulu eisini gerast langtidar parkeringspláss til fólk, sum fara út at ferðast.

Skrivstovur, pakkhús o.m.a. verður eisini pláss fyrri. Ætlanin er at skipa soleiðis fyrri, at fiskaríhavn og bátahavn kunnu vera burturav hinumegin, har ein bátahylur aftrat skal byggjast.

Miðbýarætlanin seinkað

Men ikki altíð gongur eftir vild. Tað visti seg, tá býráðið kom fram við ætlanum sínum um at umskipa miðbýin.

Tosað varð um at lýsa arkitektakapping um at skipa miðbýin, men tí setti Arkitektafelagið seg upp ímóti. Býráðið fekk frá felagnum at vita, at ikki bar til soleiðis uttan treytir at skipa fyrri kapping. Sjálvur helt býráðsformaðurin tað vera rætt at lurta eftir arkitektunum, tí tey eru jú fakfólk.

Tann næsta forðingin visti seg, tá kommunan ætlaði at beina nøkur gomul hús burtur. Men tí mæltu summi ímóti.

Býráðið hevur aftur sett pengar í bedingina fyrri at faa meira arbeiði í gongd

— Eg vildi hildið, at tað var nóg mikið at varðveitt gamla kongliga handilin og Roykstovuna, sum var eitt av húsunum, ið fiskafólk búðu í. Tað ger einki, um okkurt verður standandi frá tí gomlu tíðini. Vit høvdu annars ætlað at ruddað tað burtur og gjørt tað til friki. Sjálvur haldi eg, at nóg av tí gamla átti at verið trumlað væl niður. Tað gamla var nóg neyð og vesaldómur, stættarmunur og trælkan. Men sjálvandi kunnu vit ikki avvisa tey, sum vilja varðveita tað gamla.

Breiðka vegin

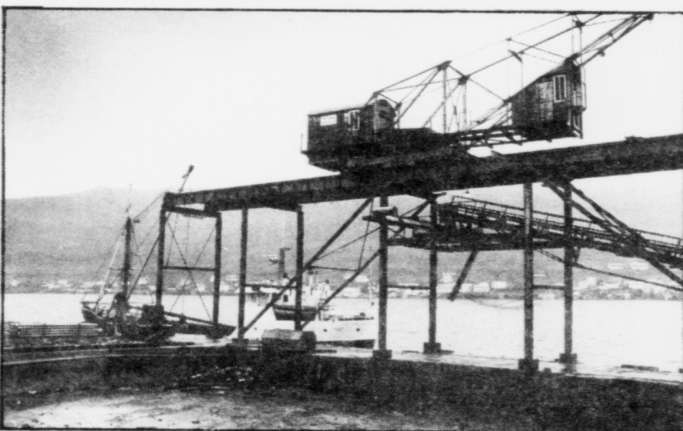
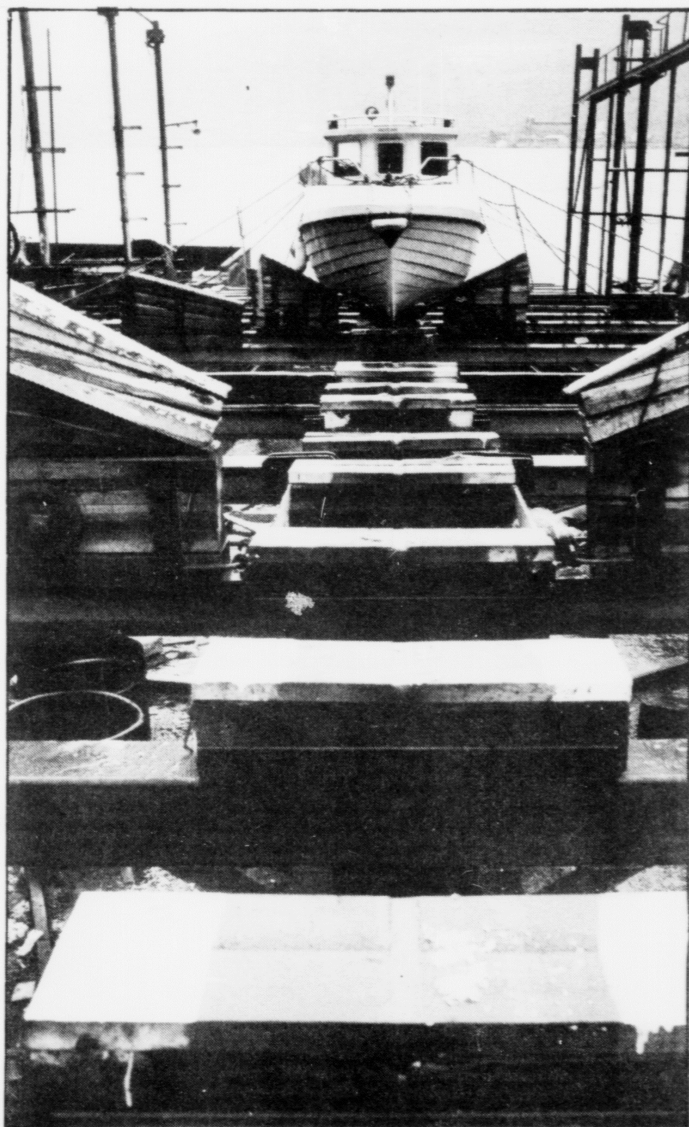
Av øðrum arbeiði í kommununi kann nevast, at farið er undir at breiðka vegin, sum gongur gjøgnum býin.

— Tað er neyðugt og er eitt fólkaýnski. Vit eru byrjaðir og hava tikið nakrar garðar niður.

Haraftrat verður vegur gjørdur gjøgnum fjørana allan vegin inn gjøgnum fjørðin.

Kolið er gott at taka til

Ætlanin um at taka upp aftur arbeiðið við at bróta kol í Rangabotni er ikki slept. Kolalindin er góð, betri enn í Hvalba, sigur Dánjal av Rana. Fyrri nøkrum árum síðan varð felag stovnað at standa fyrri tí, og meirlutan í felagnum hava kommunan og arbeiðsmannafelagið Fylking. Kommunan asfalteraði vegin niðan, sum var gjørdur í 50-árunum. Eitt nýtt vegapetti varð eisini gjørt. Eftir ráðum frá idnaðarráðgevanum

Á Drelnesi er saltsølan. Har ger kommunan nú stóra útbýgging

Siðani fleiri bátar komu til Tvøroyrar hevur arbeiðið verið nógva á flakavirkinum

gjørdur teir síðan eina kanningarferð til Svalbard fyrri at siggja, hvussu kol verður brotið har. Men tá sitandi landsstýri visti ikki ætlanini um at taka kolabrotíngina uppattur nakran áhuga. Norðmenn vóru annars ógvuliga beinasamir og bjóðaðu sær til at koma til Føroya at vegleiða.

Ætlanin hjá teimum á Tvøroyri er at gera veg fram við kolalindini og gera tvær inngongdir inn í fjallið. Onkur av teimum gomlu kann eisini latast upp aftur.

— Vit halda tað vera rætt at seta eina rimiliga drift í gongd bæði fyrri at

